

Kärbseseen.

(Lastemäng I pildis).

Madli Kivimäe.

Tegelased:
Kärbseseen.
Liblikas.
Mesilane.
Sipelgas.
Tigu.

Koht: Sügismets.

Kärbseseen: (seisab keset sügismetsa)

Vaatan sügismetsa all,
kirjud täpid kübaral,
olen uhke kärbseseen,
mida tahan, seda teen -
putukad ja liblikad
põgenevad, kardavad.

Liblikas: (tuleb tantsides ja lenneldes)

Viimse lennutiiru veel
kirjus sügismetsas teen,
otsin siit üht õiekest,
kulla -punavärvilist. (Jääb kärbseseene ette seisma ja vaatlema)
Oh see pole lilleke,
ainult kärbseseeneke.

Kärbseseen: Tule aga tule mulle külla, kena tiivuline! Minu kübara
all võid vihmavarjus olla, siia võid jäädagi puhkama.

Liblikas: Tere, tere, ~~kena~~ kärbseseen! Arvasin sind lilleks. Tõesti
on halb lennata: Kõik puud ja rohi on märjad ja kui puu-
dutat lehekest, kohe kukub maha -ei saa enam lehel kiikuda
nagu suvel (astub kärbseseene ligi.)

Kärbseseen: Tule julgesti, minu juures on soe ja kuiv, ja kui palju
ruumi mu kübara all...

Liblikas: (lendleb seene ümber ja nuusutab) Milline lõhn! (aevastab)
atsih, atsih, atsih'. Oh kuidas mu hinge matab. Saaks ära!
Täna, täna, aga ma pean kohe minema, mu ema keelab. Head
aega! Saaks eemale siit, atsih, atsih... (eemaldub)

Kärbseseen: Lõhna tundis aegsasti,
lippas koju kiiresti
Ma võin kange mürgiga
tiivulise surmata,
olen võimas, olen suur,
kübara all avar puur.

Mesilane: (Tuleb lenneldes)

Tulen mesilinnuke,
lendan õielt õiele,
täna tee mul oli pikk
siia, kus on kanarbik. (keerleb ümber seene)

Summ, summ, summ ja pii, pii, pii, ikka ümber lendan nii. Aga siin ei
lõhna meest, ma näen mürgist kärbseseent,
keset kanarbikku veel, oh mürgis kärbseseen.

Kärbseseen: Tule, tule mesilind,
lähemalt ma vaatlen sind,
siin võid rahun puhata,
ja siis jälle lennata.

Mesilane: Sinu ümber surnud maa,

õied mee ja lõhnata,
ümber tahan lükata
sind su uhke krooniga(Püüab asjata seent ümber lükata)
Kärbseseen:Ma naeran hahaha, ei mind te võita saa,kõik putukad ja
liblikad ,mind kardavad ,põgenevad.

Mesilane(ringi lenneldes ja hüüdes)Summ ,summ ja pii,pii,pii,
kõik tulge ,tulge nii:Me ~~ära~~ viime võidukalt,nüüd kärbseseene
metsa alt.Tule liblikas ja sipelgas.Näe ,tigu väike roomab
maas,nii pikkamisi liigub ta,eisellest abi vist me saa.

Liblikas ja sipelgas(Tulevad joostes)
Kuulsime su kutsumist,hüüdsid ,abi vajd vist.Kas see mürgi
kärbseseen /sinulegi tuska teeb?

Mesilane:(neile vastu minnes?) Tore,tore ,tulite,kohe valmis olete.
Noh nüüd külge tiivad ,käed,koigutame seene ,näe!
Üks kaks ,kolm ja korraga, seen käib ümber müraga!(Lukkavad
seen aga ei liigu paigast)

Kärbseseen: Ma naeran hahaha,eimind te liiguta: Ma olen nagu kaljumägi
ei kõiguta mind ükski vägi ja ütlen teile sula tott,et
minule jääb ikka võit.

Tigu:(On ka teiste sekka jõudnud pikkamisi roomates)Tulen teie sekka
ka,oma väikse abiga. Tasa ,targu ,mina ise võidan selle
seenekese.

(Liblikas,sipelgas ja mesilane seisavad nõutult seene ümber,)

Liblikas:Ei mina seda usu.

Sipelgas:Mina ka mitte.

Mesilane:Meie ei jõudnud kolmekesi seent ümber lükata,aga tema niisugune
väike hallike ,roomaja.

Tigu:Kiidelda just küll ei tea,aga proovime ~~maapean~~ (läheb seene juure
võtab hõlma alt sae ja saagib pikkamisi seene maha)

Mesilane:Näe ,mis osav riistapuu.

Sipelgas:Tema mõistab saagida,kuule ,vaata ,imesta'.

Liblikas:Imelik on tõesti tigu,oi,näe ,seeneke ju liigub.

Kärbseseen:Pidage,pidage!Kes julgeb nagistada mu juure kallal,puistan
teile pähe mürki.

Tigu:(rahulikult edasi töötades)Piista aga puista, ei mina seda
maitse,töötan ikka tasapisi edasi...

Kärbseseen:Ai,ai, mis see on?Minu kübar kukub.Appi!Appi! Minu kõrg
kroon kukub.Ai,oi,ai,oi kukub maha?

Tigu:So,tehtud.Maas oledki va mürgine kiitleja.Kui hea ,et sain
teid tiivulised aidata...Nüüd lähen ja liigun jälle ~~tasapisi~~
edasi,ikka maad mööda tasapisi...(liigub pikkamisi)

Kõik: Tuli töökas tigu väike,
tasa -targu seadis käike,
saatis korda suure teene:
Saagis maha kärbseseene.

Üle kanarpiku nõmme
lennutame ,seame samme,
tuulega ma võidu hullan,
kirjus sügislehe kullas.